

Csoportunk kutatási területe továbbra is a Bükk, azon belül a kaszás és Csókás-rét közötti vizgyűjtő terület. Fő feladatunknak tekintjük a barlangok feltárását, és a már meglévőknek eszmei értékének megvédését.

Ilyen a Lilla-Barlang lezárása és lemezzel való beborítása mégpedig úgy, hogy a patkós orru denevéreknek a megfelelő légréseket kialakítottuk. Ugyanis a barlangban 21 db denevér tanyázik állandó jeleggel. Területhez tartozó vizgyűjtő tebrékítés forrásokat, valamint élő nyelőket tisztán tartjuk és evvel a karsztviz-szennyeződésnek is eleget tesszünk. Ilyen a Lilla-barlangtól 15 m-re lévő nyelő, aminek jelentős beszakadt töbre van, ebből a korhadt fákat kiszedtük, patak medrének korhadékát pedig kövekkel akasztattuk meg. A barlang bejáratától délre lévő foglalt forrás betonozott medrét a harasztos feltöltődéstől tisztítottuk meg. A Csókási-ősnyelő tebrét és a sajt-barlang tebrét is kipucoltuk.

A Lilla-barlang előterét évről-évre kitisztítjuk és a már meglévő beállót kijavítjuk, újra nylonozzuk. Egyébként a beálló alatt lévő lóca és asztal a vadászok közt is kedvelt hely lett. A bejárat közvetlen előterében lévő 2-1 m térmagasságú kőlabazatot, mely erősen megrongálódott újra kellett rakni a földkéreg csúszása miatt. Tábor-részünket kibővítettük és elegyengettük. A terület karbantartása több napunkat vesz igénybe minden évben. Mivel a Csókás-rét és kaszás-rét közötti terület domborzata és tebréi szélén elhelyezkedő nyelők egész a Lilla-barlang-ig egy vizgyűjtő völgyhöz tartoznak, ezért ezen területen próbálkoztunk különböző bontásokkal. Megfestettük a Csókási-ősnyelőt, ez bizonyosságot adott arra, hogy a tebrékkel tűzdelt völgy alatt egy alsó szintű, összefüggő karsztos barlangrész húzódik. Az átfolyás idejéből következtetni lehet arra, hogy gyors ütemben folyik át a vízmennyiség. Ezért feltételezzük, hogy a tebersor alatt a karsztviz tágabb járatokat mosott ki, mert ha kitérül a járat, nemcsak a szénsavassá vált vegyi hatás oldja a kőzetet, hanem a víz sebességének fizikai, koptató hatása vált ki gyorsabb bővülést. A megfelelő barlangok alsó karsztviz szintjére akarunk lejutni és bizonyítani, hogy van összefüggő barlangrendszer a kaszás-rét alatt.

Ezelőtt 7 évvel a Csókási-ősnyelőt megfestettük 3 kg fluoreszcénnel és egy tűzoltókocsi vízzel bemostuk, az eredményt domborzatot figyelembe véve felső forráson és Andó-kútnál vártuk. A légvonalban 8 km-re lévő felső forráson 5.10-óra elteltével jelentkezett a festett víz, így beigazolódott, hogy a gyűjtő völgy barlangjainak alsó karsztos szintjét érintve közvetlenül a Lilla-barlang alatt lévő alsó ponton bukott a karsztviz felszínre, egyben ez a legalsóbb pontja a rendszernek, tehát a karsztviz ez is itt van. Azonban a festés Perecesen is észlelhető volt 24 óra elteltével a Vilma-forrásnál. Ez a kétirányú vizszállítás a nyelő adottsága miatt lehetséges, ugyanis az első pár méter után két aknára tagolódik a barlang, ad-i akna repedéses és teljesen elszűkül, a másik bontása viszont az akna három negyedén lévő dugóhúzó miatt vált lehetetlenné. Ezt a részt 88.évebn átvéséssel akarjuk kikerülni és az alsó részen lévő agyagot külszínre deporáljuk majd. A Csókási-ősnyelőtől indulva vizgyűjtő völgy első jelentős nyelő-

A Kovácskői-barlang a hegy oldalán találtuk az aknás bejáratát amely első függője 14 m ter hosszú. Az akna oldalán egy iker akna is nyílik, ez később visszatorkollik az eredeti járatba. A barlang mészkőbe ágyazott és aknáin falán erős víz által előidézett eruziós változások láthatók. Akna falazata több helyen vörösgyaggal borított és nyélkás, a biztonságos közlekedés miatt a kötélhágcsót építettük be. A függő után egy szűkületet vésőztük ki és ezen átcsúszva 60°-os lejtésű emelkedő mennyezetű járaton jutotunk lefelé a vendégmarasztaló vörösgyag talpon, majd 3 m-es szintkülönbséghez, " falépcsőt " építettük be. Ezen áthaladva a nagyterem szélét érjük el, a terem alja vörösgyaggal borított és 60°-os lejtésű ami egy 4,6 m-es aknában végződik. Az akna alján iszapos feltöltődés van, ezt nylonzsákokban vödrözzük csigasor segítségével és a teremben levő ácsolat hátamögé deponáljuk. Nehezíti a dolgunkat, hogy a barlang időszakos víznyelő, nagyobb esőzések és olvadás idején, valószínűen ilyenkor telítődik meg az eredeti alsó karszjárat és nem tudja elszállítani a vízmennyiséget, ezért a barlang szenilis járatái is megtelnek, és a barlangban terem jobb oldalán egy szűk keresztmetszeten az aknába ömlik. A szűkület áttörése, vagy az akna iszapos részén való átjutás nagyobb barlang feltárásával kecsegtet. Szándékunk a 88-as évben egy vízszintes járárral rábontani az utolsó teremre.

Kalapácskői barlang:

A Lilla-barlangtól légvonalban 350 m-re található az ugynevezett kifli teberben, ez a két teber a vízgyűjtő völgy közepén helyezkedik el. Nevét az útban levő rengeteg kő összetöréséből nyerte, ugyanis a felső járatban több szűkületet kellett áttörnünk, amíg a mostani végpontjára értünk. A bejáratnál egy ácsolatot építettünk, mert egy aktív forrás vizet nyeli el a barlangszáj, és ez anyagbemosódással járt. A Felső-barlangjárat nagy teremből indul, kuszodájában több kalcidkristályosodás található. A barlang felső része nagy-teremig mészkőben van ágyazódva, míg az alsó patakmeder " kuszodás " szakasz dolomit kőzetű. Cseppkőképződményben szegény inkább a víz kőpató eruziós hatásának nyomai láthatók. A nagy kőhányó, majré-ág, repedés terem, rengeteg kővel van, rengeteg kővel van tele, ez a nyelő külszínre történő felszakadásánál jöhetett be, valamint máltott le az oldalairól. A nagy- kőhányót és nagy terem keresztezi az aktív forrás vize, majd egy általa kimélyített mederben halad a szűkület felé, ezen a részen megülepedett hordalék finom homokszemcsékből áll. A dolomit kőzetben késekhez hasonlító éleket mosott a víz és az egyben kiváló ruhaszagató is. Szűkület mögöl halható a víz esésének tompa csobbanása, a huzatolás igen nagyméretű és így a csapat hónapról - hónapra araszol előre a bontással.

A keresztrepedéssel 3 m-es hosszú a hideg víz miatt igen nehezen fogjuk áttörni, de a sikerhez semmi kétség, főképpen ezért is mert ez a barlang a legtisztább és 44,3 m-vel a legmélyebb is a környéken. Jövő évben a Csehszlovákoktól átvett repesztő masszát fogjuk alkalmazni és nagy robbanást, így könnyebben át fogunk jutni a szűkületen. A nagy - terem és É-i nyelő összebontását is 88-os évre tervezzük, melegedés szempontjából szükségszerű.

Lilla-barlang

A vízgyűjtő völgy utolsó élő nyelőjétől 15 m-re található a jégkorszakbeli barlang. A felső-forráson kilépő karsztvíz a barlang alsó járatain keresztül halad, és így a szenilis- barlangrészt próbáltuk elérni.

Ha ez a csapatnak sikerül majd akkor sok kérdésre választ kapunk, pl-ú a legizgatóbb, hogy hol csatlakozik a karsztos járat a szenilis barlangrészhez, ugyanis az alsó szint a már meglévő felső járatok irányát követi általában. Több napi bontássorozatunk alkalmával a megfelelő részekhez ujakat is sikerült csatlakoztatni, két nagy táborunk

alkalmával is jelentős haladásra tettünk szert. A vasajtón áthaladva ez 25 mm-es betonacélra szerelt lábrács lemez, amelyet két zár véd a behatolás ellen, ezeket belülről lehet működtetni. A bejárattól É-i irányban a nagy vakond ág bontását és mélyítését is folytattuk, a termelvényt furikkal a barlang bejárata előtti földhányóra hordtuk. A nagy-vakondág mennyezetén jól kivehető a víz folyása kb. színva nagyságú lehetett, a barlangrész bal oldali mészkőfalát követve lett kibontva, jobb oldala agyagos-kőhordalékból áll.

A végpontján omladékos sziklafal található, ami alatt kell tovább haladnunk, ez egy régi agyagszifon. A vakond-ág Andó-kút irányában halad és a közeli fenyves sarkánál van jelenlegi végpontja. Mivel a meder itt is jól kivehető ezért egyértelműen innen halad a víz befelé a 1/c, 1/d 4,5 mérési pontok felé. Ezen pontoknál is látható a víz mosta párkányos meder, a meder teljesen el volt tömődve csak a kis kuszoda volt a tetején. Ezt a részt lemélyítettük és ki furákoztuk a termelvényt belőle. A remény-teremben érve rengeteg szalma és függő cseppkő található a mennyezetén, korunk kb 80 - 110 éves talpon álló cseppkővek láthatók, ezek vörösayagra rakodtak rá, a párkányos részen cseppkőréteg, kis zászlók alakultak ki. A szalma cseppkővek belsejében kis cső van és emiatt igen törékenyek, a szalmacseppkő növekedésénél a cső belsején jön ki a csepp, és mielőtt az eredeti széndioxid nyomás alól megszabadul a külső felületén húzófeszültség csökken, akkor a fölös mésztartalom itt rakodik le. Ha valamilyen okból a csepegés eltolódik, akkor kialakul a függő cseppkő ha a barlang talpára hull ugyanez a víz csepp, akkor esés közben újabb szén-sav mennyiségtől szabadul meg és leveve kis cseppekké fröccsen szét így az álló cseppkő teteje tömpe alakú lesz. A kőkapunál gyönyörű oszlopcseppkő látható, a kapu keményebb kőzetű és így ellenállt a víz erúziójának és meg tudta akasztani a hordalékot, a patak-meder ezért volt eltömődve. Beljebb haladva a 8-as mérési pontnál két sziklát kellett eltávolítani, mert komoly veszélyt jelentett az arra haladóknak.

A nagy-terem léghuzata teljesen friss és a benne lévő görbe cseppkővek arra utalnak, hogy több járat is eltömődött és a levegő huzatolása is megváltozott ezért, így a csepegés is eltolódott és kialakult a cseppkőritkaság. A terem 5m-re mély törmelék borítja, a 10/d pontnál kibontott akna révén tudtuk meg. A függőleges falon, nyelő szájánál ásványok felrakódásából keletkezett ördögkarokat "gyűrűket" találunk. Tehát a terem őskori nyelőjével állunk szemben. Kéthetes táborunk alkalmával 7-14-ig családos táborozást szerveztünk a nyelő bontására. Bár az időjárás nem kedvezett azért a munkálatok jól haladtak. Kibontottuk a függőleges 5-t a törmelék egyenlőre nagy-terembe deponáltuk. Több barlangi medvecsonit került a törmelékből ki, ezt gondosan elraktároztuk. A függő után egy 6 m hosszú vízszintes rész következett, amit már nagyobb erőfeszítések árán bontottunk át, majd egy fordulat 70°-os lejtéssel elértük a jelenlegi végpontot. A nyelő nehézsége, hogy négy irányból jövő hordalék, itt a végpontnál egyesül, a bontását felytatnifogjuk. A táborba élelmet és felszerelést Szikói barátunk terepjáró trabantjával hordtuk ki. A nők és a gyerekek külszíni turákat tettek a környező területen. A gyerekeknek különböző játékokat vittünk ki, azonban nagyobbak velünk tartottak a barlangi munkálatokban. Segítségét kaptunk Nagy Ferenc és három társától, később pedig barátaiktól, a tábor önerőből volt kivitelezve, és ahol ilyen nagy a lelkesedés ott nincs hiba. A nagy terem kialakulása, több hasadék találkozásánál jött létre, ugyanis itt a kőzet tagoltsága következtében meggyengül az ellenállása és a mennyezet támasztó pontjai, mindig távolabb esnek egymástól a beomlások miatt, a törmelékot karasztvíz vagy elszállítja vagy megkerüli. A terem omladékos részének kialakulásában gyakori földmozgások is részt vettek, sok helyen lehet a cseppkőoszlopok kettétöré-

sét észlelni, a Pisai -ferdetorony így alakult ki. Lehúzótól É-ra található a gölem cseppkőtömb 3 m magas kerülete 8 m, ez a legnagyobb állócseppkő. A f 1 mellett É-ra haladva egy nagy befolyás alsó részét kibontva találtuk a lo/a mérési ponttól indulva 6 m hosszú állócseppkövekben gazdag fülkét, a végén erős huzatolás észlelhető. A bontást azonban az eszmei értékek védelme miatt előbb, rébb kezdtük meg, ez a cső fülke alá hajlik, és így megmaradnak a cseppkövek.

A fülke Ny-i része egy mészkő sziklával határos enyhe lejtésű nyelőbe torkollik, 5 m-es bontás során teljesen vízszintes lett a járat. Iránya a nagyterem északi oldalával párhuzamosan halad. Szürke és vörös agyag kitöltésű, amiben apró homok található, valamint kisebb-nagyobb görgetett kőzet keveredve, dolomit és mészkő. Ha a beomlás túlsó felén levő mészkőfalon is sikerült átjutnunk akkor tiszta barlangrészt tárunk majd fel, 15 m még ehhez bontanunk kell.

Nagy -Terem É-i oldala cseppkőképződményekben gazdag, de ugyanakkor leomlott sziklaidomokban és ősi cseppkőmaradványokban sincs hiány. Sok helyen elpalásosodott agyagréteg is található, kialakulása az állandó vízzel való érintkezéstől ered. Az őskori omladékokra és régi eldült cseppkőtömbökre rakodott le az álló cseppkövek tömege, ilyen a világitó torony 2,2m magas és fehérségéről kapta a nevét, 900-950 évre tehető az élettraktusa.

A 12-es pont felé haladva, a gyöngyvárat érjük el, ez domború cseppkőrétegre rakodott le, borsócseppkövekből áll. A gyöngyváron áthaladva, egy hágcsoval kiépített aknában ereszkedünk le, és itt a 13/a mérési pontnál még tavasszal észrevettük egy légrést a cseppkőkéregben. Azonnal megbeszéltük, hogy a légrést kibővítsük, és a háta mögötti részen megpróbálunk tovább jutni.

Nagy apparátussal láttunk hozzá a munkálatoknak, vésőzés egy nap leforgása alatt sikerült és betekintést nyertünk az emelkedő járatban. Dolomit fal két oldalt magas repedéses járatot alkot, amely között szürke agyagos feltöltődés található, ami a vésett rész felé emelkedik. A járatba való bejutáshoz az agyag egy részét el kellett távolítani, mégpedig a 12. pontnál levő félig feltöltődött mélyedésbe történt. Több alkalommal kijártunk és bejutottunk a 6,4 m hosszú barlangrészbe, a két oldala első részén borsócseppkövel gazdagon borított, a többi részen teljesen simára mosott.

Ezzel a bontással szemben nagy területű agyaggal látható és minden bizonnyal innen ered a hátsó részek agyagos feltöltődése ugyanis a kitöltés sokkal nagyobb, tapasztalva a Csont-termi nyelő feltöltődését is. A másik tény, hogy nagyobb köveket ez a vízmeder nem szállított, inkább a kis kavicsok és finom külszíni hordalék a jellemzője. Ezeket lassan hőmpölyögve sodorta magával és így alakulhattak ki a tetaráták is, ezek a mésztufa-gátak később vörösayaggal feltöltődtek. Míg a nagy-terem hordaléka a vakond-ág felől érkezett és tele volt nagyobb kőtörmelékkel. A teremben és ennek nyelőjében pedig hatalmas kövek voltak az agyag pedig kőtörmelékkel borított.

A teremnek nem ez volt az eredeti nyelője, de a közelében lehet, máskülömben nem vágott volna a víz ilyen bő járatot a törmeléken keresztül.

Tehát két különböző vizezállítóval és külön aknával kell számolnunk.

A 16-17-i mérési pontok között, farkas-fogas cseppkőélek és retekre hasonlító függő cseppkövek láthatók a barlang felső rétegében.

A 17-es ponttól balra látható cseppkőfüggöny a forrás vizének csobogására hasonlít, ez már a barlang második legnagyobb terme.

Szemben láthatjuk a cseppkőzuhatagot, ami impozáns látványt nyújt. Zuhatag mellett a dolomit falazatban vékony márványcsíkok ágyazódtak be. A szifnisz lopótök állócseppkövek mellett bejutunk a Csont-teremben, ez a 19/c mérési pontnál bontott nyelőből kikerült Csont-

halmazról kapta a nevét, a nyelőből finom rétegű hordalékot és sóder nagyságú mosott köveket termeltünk ki.

A medve is és egyéb rágcsálók csontozata a tüzhányó nevű álló-cseppkőnél lettek összegyűjtve.

A terem szalma-függő és állócseppkövektől megrakottan pompázik. A hátborzoló függő cseppkövei alatt átjutva a 20/d pontnál falazat kopogtatása közben kongó hangot halottunk, a tufás kérget át-ütve megtaláltuk a hátsó rész lehúzó aknájának egy részét.

Két tábort rendeztünk a nyelő feltárására, az első V-24-28-ig tartott, a készülődés és felcuccolás után megkezdtük a naponta 2x3 órás váltásokkal történő bontást.

Az első függőben levő csont falig elég könnyen haladtunk, de ez után elvizesedett az agyagos termelvény. A csontok alsó járaton mosódtak be a csont-teremből, majd kvarckristály gát akasztotta meg a hordalékot, ez a rész már szürke agyaggal is keveredett és rendkívül dagonyás.

A második táborunk négy naposra sikerült, de a sár ellenére csapatunk lelkesedése bem adott alább, mindenkit hajtott a feltárás vágya. Azonban újabb forduló után megint egy gát, majd egy függő rész után megint egy forduló következik, amiben a szürke és vörös agyag szinte kettéosztva van fele-fele arányban.

Itt fekete öklömnyi tüzköveket találtunk "panon kavicsokat".

A nagytermi lehúzóval és csont-termi nyelővel a karsztviz szintjére akarunk lehatolni, és így a barlang alsó karszt-járatát feltárni.

Felső-forrás és a barlang közötti szintkülömbőség 50 m.

A nyelők mélységét és a karsztviz-gerincen való átbukását leszámolva maximum még 10 m kell lefelé bontani. Ezt a mennyiséget mindenképpen kifogjuk termelni a 886 évben és reméljük a gyűjtővölgy föld alatti karsztos barlangjának egy részét is sikerül megismernünk. A 21-es mérési pontnál hátrafelé egy kuszoda lett kibontva amiből az ülő-terembe lehet bejutni.

A barlang ezen része dolomitba ágyazódott és a hordalék elég magasan kitöltötte, a mennyezet szalma-álló-függő cseppkövekben igen terített. Innen kezdtük két irányban bontani a 24/c és 25/a pontokig, de a hely hiány miatt leálltunk ezekkel a feltárási munkálatokkal. Később a 25. ponttól lefelé haladva egy fülkébe jutottunk, innen is lehetne a feltárást tovább folytatni, csak a termelvényvel nem férünk el. A cseppkövekben nem akartunk kárt tenni, ezért elhatároztuk, hogy a külszínen keresünk megfelelő tebret, és ezen keresztül majd kibontjuk a barlangi részt.

Csapatunk külszínen kimérte a barlangot és a végpontjától 22 m-re találtunk egy berogyást, mint kiderült eredetileg mészegető kemence volt itt régebben. Két kiszáradt forrás vágott egy kisebb árkot, eddig a berogyásig. A munkálatokat január 1-6-ig terjedő mozgótábor alkalmával kezdtük el, legnagyobb hidegben - 20 c-on is rendületlenül bontottuk a nyelőt teljes keresztmetszetében.

Az első 3-ra-er után szálsziklában megkezdődött az akna feltárása, mészkő falazata erőteljesen barázdált, víz nyomai jól kivehetők rajta.

Több bontással értük el a barlang mostani mélységét, ahonnan a Lilla-barlang és felső-forrás irányában is lehet később bontani, a nyelőt Lilla II. barlangnak nevezzük el. A nyelő csak addig lesz nyitva még az átbontás nem történik meg, utánna lezárjuk.

A felső csupsz földréteg pergése miatt ácsolatot kellett beépíteni, erre a célra irtásból használtuk fel maradék fákat, mivel 3 m magasan a kezdeti részt beácsoltuk. Téli időszakban vastag pára csapódik le és fagy meg. Így nyilvánvalóan a huzatolás is jó a barlangban.

A fehérkőlápai hegy-gerincen a D 64-es körzetben tartozik a Nagymedve-barlang, ez kifolyó forrásbarlang.

Bejárati rész a hegyoldal erős lepusztulása által lett láthatóvá. A szűk bejárat alatt eltömődött függőleges akna körvonala látható, valószínűen ez lehetett az eredeti nyelője. A bejáratot 22 m kuszoda követi, ez a nagyfokú feltöltődés által jött létre. Több kutató-árkot ástunk a meder aljáig és megállapítottuk, hogy a 2 m magas a kitöltődés. A kuszodából kiérve egy hasadék terembe jutunk, amely felső része teljesen elszűkül, valamikor a forrás vizét innen kapta. A terem jobb oldalát mészkőréteg borítja és ezen láthatók a barlangi medvétől származó riesztelések, "csikarások". Míg a bal oldala dolomit, ezen csak borsócséppkövek halmaza látható.

A hasadék-terem végében egy aknát bontottunk ki és ezen át egy fülkébe jutottunk, amiben pár db állócséppkö található, ez szűkebb mellékág lehet.

Az akna oldala kvarcidkristályos a fülke előtti rész vörösgyag kitöltés, kuszoda és a hasadék-terem humuszos takaróból áll.

Külszinről bemosott agyag. 86-ban nagy táborot terveztünk rá és a medret teljesen ki fogjuk pucolni a hordaléktól.

Ezen a területen több barlang nincs és ezért nagy reményekhez kecsegtet a feltárás.

Fecske-lyuk-barlang:

Mivel 2 éve egyeségre léptünk Majoros Zsuzsával, így az idén is két alkalommal jártunk a barlangban.

Az egyik tovább jutási lehetőség a sárkány torca, a másik kupola teremben lenne. Ezt 88-ban megbontanánk.

A barlangra továbbra sem tartunk igényt, de a feltáró jellegű bontást el tudnánk végezni.

Termál barlangfürdő:

Új részének bontása közben víz és eruzió hatását jól lehetett látni a kőzetekben. Három féle korszak látható a mészkőre felrakodott ásványokban. Felső rétegben hidegvizes retek és szalmacséppkövek lelhetőek, erre araganit rakodott az alsó hévizes hatástól.

Az oldal falakon kalcitkristály található, ez általában agyagtól szennyezett és a színe e-képp változik. Kisebb fülkében pedig hidegvizes borsócséppkö telepek vannak, ezek tufakéregre rakodtak fel. Kőrétegek repedéseiben kemény kalcit telepek vannak, kis kupókból tevődnek össze. Vízkészlete különböző hőfoku, jellemző a hévizes ráhazás. 4 db aknát ástunk próbaméréseknek, a víz hőfoka 14 c foktól - 300 c f-ig terjed, a keveredés miatt.

A kőzet erősen repedezett, mert több vetőszik találkozás látható egy hosszvágaton. Munkálatok során felső részét akasztottuk meg rabic-hálóval, és áll-mennyezettel.

Táradalmi munka:

Összel a teknős-réten egy forrás-foglalást csináltunk.

"Létrás-tetőn" PVC. cső segítségével vezettük a vizet egy nagyobb sziklához, ami át lett fúrva és így természetes eszközökkel lett kész a forrás. Az előtte levő régi gátat kezdtük rendbe hozni, egy-két részen betonozást kellett végezni.

Kb 4 m³ homokot dolgoztunk be, további munkálatokat jobb időre 88-ban fogjuk végezni.

Csoport tevékenységünk:

Elsődleges feladatunk a csoport létszámának bővítése, de lelkes tagok jelentkezését várjuk, ezen célból több munkahelyen plakátokat akasztottunk ki, ennek eredményeképpen több alkalommal barlangjainkban bejárásokat tettünk vendégeinkkel.

Legeredményesebb XI.27-i szabad bányásznap volt, amikor egész brigádot sikerült bevonni a látogatásba.

A fiatalabb diákok között nagy táborra tettünk szert Szikói Éva tanárnő segítségével, aki IV.30-án 16 főt hozott barlang bejárásra. A gyerekek igen örültek a szalánázásnak és az azt követő, számkra nem mindennapi élményt nyújtó cseppkőves részek megtekintésének.

Jó érzés tudni, hogy ezek közül a diákok közül is lesz lelkes, jó barlangász.

Nyíregyháziak által rendezett szabad bányásznap alkalmával 40 főt kalauzoltunk a Lilla-barlangban és a Vénusz-barlangban.

Minden korosztály képviselte magát.

Mészáros Károly emlék-túrán részt vettünk 4 fővel. A Bolhás-réti táborban, Hermanos-csoport rendezésében igen jól megszervezett túra volt. IX.22-én 37 fő részvételével, újra Szikói Éva szervezésének köszönhetően bejártuk a Lilla-barlangot.

A nagy többség 88-évre vonatkozóan a találkozást, és túra megismétlését tűzte ki célul.

Részt vettünk az Országos Barlangász napok 7 fővel táborozás folyamán barlangi túrákon vettünk részt, Lilla-barlang, Sajt-barlang.

Szakosztályunk minden hónap első szerdáján taggyűlést tart, itt megtárgyaljuk a várható barlangi túrákat, vagy bontásokat, de hónap közben is tudjuk értesíteni egymást telefon útján, egy hírláncnak is megfelel szükség esetén. Mivel a csapat tagja egy helyen dolgozik, 6 fő adott állandóan a túrára, tehát könnyen össze tudunk hangolodni.

Ruházatunkat saját magunk biztosítjuk, aksis lámpa kérdése megoldott, kötéllal való felszereltségünk még hiányos és mászási technikánkon is még van javítani való, mert sok az új tag.

Az év folyamán 456 fővel 400,56 órát teljesítettünk barlangban, bontásokat, és túrákat egybe véve.

Csolnoki pályázaton nem kívánunk részt venni.

Miskolc, 1988. II. 09.

Margóczy József

Margóczy József

Bányász Csoport Vezetője